

Токови револуције, чији је задатак био проучавање историје радничког покрета. Данашњи наставак часописа *Токови историје* има другачију концепцију, али и осврт на период којим се бави, а резултат је савремених историјских истраживања.

Библиографија је рађена са књигом у руци, што значи да је сваки чланак стручно обрађен и пописан. Аутор је поделио библиографију на два дела, желећи да што исцрпније представи грађу коју обрађује. Наиме, први део представља попис чланака по годиштима, тј. свескама, које су хронолошки дате, док је други део резултат пописа тих истих чланака сређених по ауторима, азбучним редом. У првом делу библиографске јединице, осим што су дате по годинама излажења часописа, прате и његову уређивачку концепцију. Укупан број библиографских јединица је 876, који покрива 45

свезака за четрдесет година излажења часописа. Библиографију прате и регистри, тј. ауторски регистар уз обе целине, чиме је аутор желео да читаоцима омогући што бољи увид у претраживање грађе. Ауторски регистар подељен на ћирилични и латинични део, обухвата сва имена аутора, приређивача, уредника и преводилаца овог часописа.

Имајући у виду начин на који је аутор урадио ову библиографију, увиђамо да историчарски приступ библиографском истраживању може бити врло користан, како за све истраживаче ове врсте грађе, тако и за библиографе којима је историјска грађа приоритет за проучавање. Управо у том односу две науке треба тражити најбоље резултате сваког истраживача.

Библиографију овог часописа можда најпре треба посматрати као преглед једног тока – тока самих историјских чињеница, али и приступа њиховој стручној обради. Као још један прилог специјалним библиографијама историјске грађе, можемо рећи да пред собом имамо успешан библиографски првенац.

Мр Владимир Арсенић
Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин“, Зрењанин
ulaznica@zrbiblio.org

Библиографија Николаја Тимченка

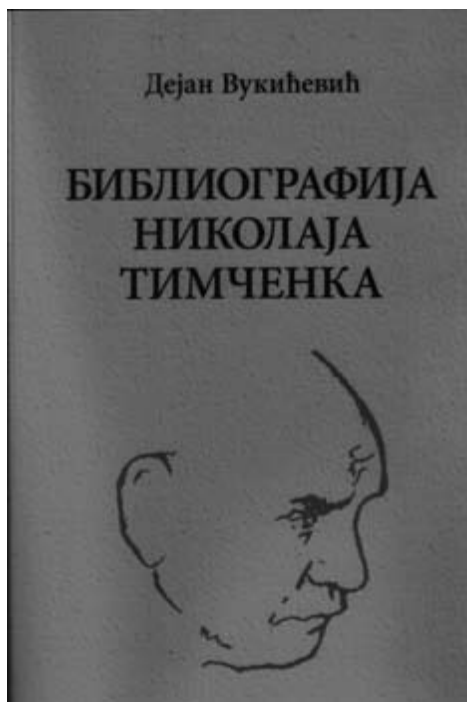
Вукићевић, Дејан. *Библиографија Николаја Тимченка*. Лесковац: Задужбина Николај Тимченко, Културни центар, 2008.

Без добре библиографије нема ваљаног и поузданог истраживања. Ову максиму, ма колико била аксиоматска, треба изнова и изнова доказивати, јер је, нажалост, наша научна јавност прилично спора у прихватању стандарда који важе за остатак света. С друге стране, наши библиографи, а међу њима и један од онајбољих, мр Дејан Вукићевић, одавно су схватили озбиљност и важност свог рада и труде се да обезбеде нужну апаратуру свим заинтересованим истраживачима. Уз то, библиотеке и културне

институције које препознају рад на завичајним библиографијама као један од основних циљева, промовишу сопствени идентитет и на најлепши и најрационалнији начин одупиру се бесмисленој глобализацији. Промовисање локалних вредности је, на крају крајева, уткано у циљеве Европске уније и Уједињених Нација и стога је обавеза свих нас да их подстичемо и чувамо.

После низа веома успешних персоналних библиографија, Кишове, Пекићеве, Виде Огњеновић,

Стерије Поповића, да издвојимо само неке од њих, Дејан Вукићевић је прикупио и објавио *Библиографију Николаја Тимченка*. Ова књига, чији значај далеко превазилази јужносрбијанске оквире, омогућава одличан увид у стваралаштво и разуђеност деловања овог лесковачког новинара, есејисте и човека чији је утицај на развој културе у родном граду био немерљив. Књига је подељена по већ уобичајеном систему: први део чини девет јединица монографских публикација чији је Тимченко аутор, други део, од 1.161 јединице, су Тимченкови прилози у публикацијама, како монографским, тако

и серијским, док је трећи део посвећен текстовима о Николају Тимченку и чине га 62 јединице. Већ сам број библиографских записа, њих 1.213 у укупном збиру, сведочи нам о две ствари: о значају Николаја Тимченка за српску културу, али и о захтевности коју је ова персонална библиографија ставила пред свог сакупљача.

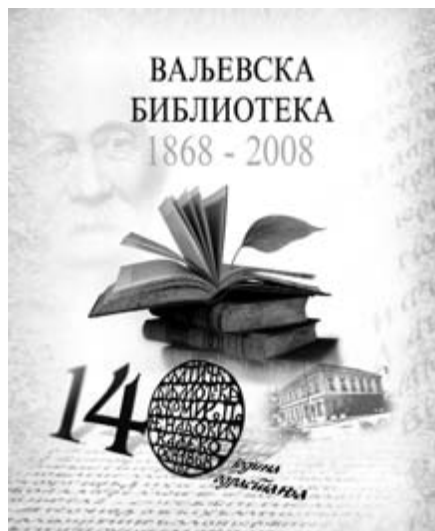
Ова вредна књига, која има и својих недостатака јер изоставља електронске изворе, свакако јесте путоказ који нам показује на који начин се могу промовисати локалне вредности, а самим тим и због чега треба инсистирати на општој децентрализацији културе.

Мр Владимир Арсенић
Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин“, Зрењанин
ulaznica@zrbiblio.org

Ваљевска библиотека 1868-2008.

Ваљевска библиотека 1868-2008. Ваљево: Матична библиотека „Љубомир Ненадовић“, 2008.

Монографија *Ваљевска библиотека 1868-2008*, у издању Матичне библиотеке „Љубомир Ненадовић“ из Ваљева, носи поднаслов 140 година одрастања. Подељена на девет поглавља, књига прати развој књиге, читања, библиотеке и библиотекарства од првих писаних података о читању у Ваљевском округу из 1488. године, тачније у селу Петница, које је данас не без разлога најважнија станица у развоју младих научника у Србији, па све до данашњих дана,

дигитализованих библиотечких каталога и грађе и виртуелне библиотеке.

Поменутих девет одељака написали су различити истраживачи, а међу њима се као аутор највећег броја прилога истиче Здравко Ранковић, који је обрадио историју Библиотеке од њеног рађања, под називом Читаоница ваљевска, до 1933. године, и његов рад представља одлично документован текст који може да послужи као пример одличног историографског истраживања. И остали аутори,